

عنوان مقاله:

نقد و بررسی دیدگاه ابن خلدون در رد آموزه مهدویت

محل انتشار:

دوفصلنامه امامت پژوهی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

سکینه رستگار مقدم ابراهیمیان - جامعه المصطفی

خلاصه مقاله:

مهدویت یکی از مهم ترین آموزه های اعتقادی ادیان بزرگ، به ویژه اسلام است که روایات بسیاری از طریق شیعه و اهل سنت بر آن وجود دارد و این آموزه جزو معتقدات شیعه و بسیاری از اهل سنت است و شماری بسیاری از عالمان اهل سنت، آن را جزو مسائل اعتقادی شمرده اند. با این حال، در قرون اخیر، برخی از دانشمندان اهل سنت، به انکار مهدویت پرداخته که مشهورترین و متقدم ترین آنان، ابن خلدون است. ابن خلدون، این آموزه را بر اساس علم عمران و نظریه عصیبت خود انکار کرده و البته در ضمن آن کوشیده است به نقد و رد روایات مهدویت نیز بپردازد. این نوشتار با روش تحلیلی - انتقادی، به نقد دیدگاه ابن خلدون پرداخته و مدعیات او را در این باب به نقد کشیده و روشن ساخته است که روایات مهدویت در شیعه و اهل سنت، به حد تواتر است و دانشمندان متقدم این دو فرقه، این روایات را در آثار خود گرد آورده اند. همچنین، این نوشتار به نقد دیدگاه ابن خلدون در باب مهدویت از باب عصیبت پرداخته و اصل عصیبت را فاقد وجهه دینی و در تضاد با آموزه های اسلامی معرفی کرده و البته بر فرض اذعان به عصیبت، دولت مهدوی را از بالاترین درجه عصیبت، که همانا عصیبت ایمانی است، برخوردار دانسته است. شایان ذکر است، نظریه ابن خلدون در قرن اخیر، واکنش های بسیاری را برانگیخته و شماری از دانشمندان اهل سنت به تبعیت از وی، به انکار مهدویت پرداخته و البته شمار بسیاری دیگر، به رد دیدگاه ابن خلدون پرداخته اند.

کلمات کلیدی:

ابن خلدون، مهدویت، علم عمران، عصیبت، نقد دیدگاه ابن خلدون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1901801>

